

HVĚZDIČKO Z NEBE

„Hvězdičko z nebe
kde jsi se tu vzala,
tolik jsem tě hledal,
až ses mi objevila.

Já mnoho lidí poznal
mnoho jich viděl,
hledal krásu vnitřní,
kterou jsem ale nenašel.

A tak desítky let uplynuly,
abych jednoho dne spatřil
ten božský poklad z Domova,
který jsem tolik cítil.

Jsi andílek z nebes,
kde jsi se tu vzala ?
Co jsi dosud dělala ?
A jak jsi to zde zvládla ?

Narodila jsi se do lůna lesů,
této země moravské
a sama jsi hledala
smysl a cíl této inkarnace.

Sama jsi poznala,
že zde není Pravý Domov,
že jsme zde na krátko,
a pak honem zpět, poupátko.

Já štěstím zazářil,
když z mnoha lidí jsem objevil,
ten tvůj vnitřní klid a mír,
tu lásku upřímnou a čistou jako sníh.

Neboť ten rozdíl byl veliký,
když jsem hledal mezi tolika lidmi,
a já viděl již v dětství ty oči,
velké, moudré, upřímné plné bezpečí.

Ta hloubka průzračná z nich šla,
každý pohyb můj znaly,
oči velké, moudré, laskavé,
hlídající mě v tomto světě.

Ta bytost velká hledící,
na mne vždy zpříma zářící,
mi říkala,
vydrž dítě, milující.

Ten čas, kdy se setkáme,
přijde mnohem později,
než si schůzku dáte,
a než se znovu poznáte.

Ten čas je nyní tady,
já cítím to štěstí krásné,
vnímám kouzlo odloučení,
z Pravého Domova – snění.

Nyní jsem tě opět poznal,
ty nebeská hvězdičko lidská,
pod vedením těch očí moudrých
já došel k tobě, dívko, lidská.

Díky tobě světelný průvodce,
že jsi za mnou stál a hlídal mne,
díky tobě dívko nebeská,
že jsem tě zase našel.

Zářím štěstím a radostí,
v této moravské zemi
a vím jak chutná Domov,
tam za vodou v Nebi.

Kde se tu vzala ?
Jak ses tu objevila ?
Vždyť tvůj vnitřní mír
osvětluje tento kraj !

Jako sedmikráska záříš,
jako kopretina svítíš,
tak i já se raduji
z této slavnosti, to víš.

Nyní dva andělé
se vznášejí ze Země
stoupají vzhůru tam,
do Domova – laskavého Nebe.

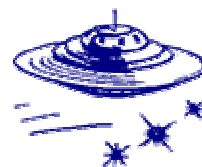
Aby opět sílu nabrali
a moudrosti si předali
a nový plán životů připravili,
aby ubožákům pomohli.

Vesmírní.“

Sdělení 1835.

Přijal Ivo A. Benda.

19.9.2003.

VÁŽIT SI STVOŘITELE

„Nebe je pěkné bez mráčků
a kolem kvete kvítí.
Nečekej na nic a běž
na té tvé cestě bytí.

Na konci čeká zlatý grál
a odměna na každého.
Bůh je tvým rádčem a
Bůh jsi ty a také všichni kolem.

Moc rád bych chtěl vás obejmout
a říct, jak mám vás rád.

Brzy snad doufám,
že Bůh tak dá nám požehnání
a budem zase všichni spolu jeden.

Já Aštar chtěl jsem říct,
že čekám na ten krásný den,
až Slunce a Země a všichni lidé
budou si vážit Stvořitele,
tak jak to bylo za starých časů
a Adam s Evou tam v Ráji
pod rozkvetlými stromy stáli
a Bůh byl šťastný,
že stvoření všechna
na Jeho počest ho chválí.

Na ten okamžik čekám zas
a doufám, že nemám čas
pochybovat o tom,
že to není možno.

Vždyť ve vás je ukryto,
co skrývá každý ve vás ?

Lásku, sílu, víru a také
velké srdce, které bude zvonit,
jako velký zvon,
který nikdy nepřestane, dokud ...
každý z vás nenajde Boha v sobě.

Ten krásný okamžik pak
zastaví celý čas
a věčnost bude trvat dále
mí milí přátelé.

S láskou toto napsal vám
a moc štěstí chtěl bych přát vám

Aštar Šeran a Plejáďané.“

Sdělení 1742.

Přijala Helena N.

23.3.2003.

HOLUBIČKY POSELSTVÍ

„Přiletěla holubička
do Domova nás hýčká
bílou září zaplavuje
naš dům, balkon, kraje.

Přinesla nám poselství
„na odlet se připravte
práci zde ukončete
a lásku vysílejte“.

Doma už vás čekají
oslavu připravují
naše Domovy vás vítají
sláva všem, kteří převibrují !

Radost k nám přinesla
v ten jarní den,
ta krásná holubička
bílá jako čistý sen.

A pak se vznesla
křídly zamávala
pozdrav Domova předala
a v bílé mlze zmizela.“

Sdělení 1917.

Přijal Ivo A. Benda.

26.4.2004.

*Přijato dle skutečné události – bílá
úchvatná holubička přiletěla na balkon
našeho bytu 3 hodiny před zapsáním
této básně. S láskou a radostí Ivo.*

